બાજકી જોગન.

ઉર્દૂ

બહારે અજમેર.

હસબે ફરમાયશ

મુનશી અબદુલ મજીદ અબદુલ અઝીઝ.

બુકસેલર.

તીન દરવાજા—અહેમદઆબાદ.

પબલીસર

હુસેન મીરજા બુકસેલર.

કરી રોડ. મુંબઈ પોસ્ટ નં.

Shri Jain Vidaγ Vijay Printing Press
Richey Road-AHMEDABAD.
Printed by Popatlal Amathabhai Shah.

પહેલી બાર. જીલ્દ ૨૦૦૦.

સને ૧૩૩૯ હીજરી. સને ૧૯૨૧ ઈ૦સ૦.

કિંમત ૦—૨—૦.

૬૬—કેહરવા.

અપને ખાજાકી બેગન બની, બેગન બની મેહજન
બની—મેં તો.

છુટા પસીના નુરેકારે ભીગ્યા ચંબેલી ફુલ,
સબ સખીયન મીલ સેહરા ગુંથે પેહને નબી રસુલ—મેતો.

પત્તા ટુટા ડાલસેરે લે ગઇ પવન ઉડાયે,
અબકે બીછડે કબ મીલેંગે દુર પડેગેં જાયે— મેંતો

ડોલા અંદર સજ રહાહે બહાર ખડી હે બરાત,
ચારોં પાયે ઉઠ ચલે તો કોઈ ન આયા સાથ—મેંતો

સોના લેને પીયુ ગયેરે સુના કર ગયે દેશ.
સોના લીયે પીયુ નહીં આયે ભગવા હે ગયે કેસ—મેંતો

ઠુમરી.

આન પડી દરબારે ખાજા, તોરે નગરમેં તોરે શેહરમેં—આન.
ઉંચાસા કોટ ભીલનદરવાજા, નોબત બાજે બહાર ખાજા—આન.
ખાજાકે દરપે સીસ નવાઉં, તુમહો ગરીબ નવાઝ ખાજા—આન.
સીડી સીડીપે માલન બેઠી, દેતહે ફુલનકા હાર ખાજા—આન.

ધુર પદ.

વારી જાઉંરે ખાજા પ્યારે તુમપર વારનારે, વારનારે.
ઉસમાનકે, પ્યારે રાજ દુલારે, મેં તુમપર બલહારે,
દરસ દીખાદો બહરે ખુદા વોહ યારનારે—વારી.
રશકે કીમયા વોહી બશર હે, લુત્ફકી જીસપર તોરી નઝર હે
હે સબસે બડહકર બેહતર તોરા દરબારનારે—વારી.
હીજરમેં તોરે ચયેન ન આવે, નીસદીન મોરા જીયા ઘબરાવે,
રોવત કલપત હું મેં તોરે કારનારે—વારી,
આનકે દરપર સીસ નવાઉં, રોઝેપે તોરે બલબલ જાઉં.
કુરબાન હે તુમપર કામીલ અય સરકારનારે—વારી.

ગઝલ.

તુ શેહેનશાહે ફકુરી મોઈનુદ્દીન અજમેરી,
વીલાયત હીંદ હે તેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
ઉસીકે દામને ખાહીશમેં દૌલત લા જવાલી હો,
હુજુરી હો જીસે તેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
મુશર્રફ જો જીયારતસે તેરી રોઝેકે હો આયા,
હુવા નારીસે વોહ નુરી મોઈનુદ્દીન અજમેરી,
દીયા હે ફખ્ર તુજકો હકને સારે અવલીયા ઉપર,
નહીં સાની કોઇ તેરી મોઇનુદદીન અજમેરી.
હુરૂફે માતા ફી હુબ્બુલ્લા તેરે સીવા કીસકી,
જબીંપર લીખચુકા બારી મોઈનુદદીન અજમેરી.
અદુ તો થાહી ગરદું યે જમીંભી હોગઈ દુશ્મન,
મદદ ફરમાવો તુમ મેરી મોઈનુદ્દીન અજમેરી.
તલા તુમ બહુરે ગીરદાબે બલામેં હે ડુબી જાતી હે,
તુ કીશતી પાર કર મેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
તુજુમે મેહરબાનીસે દીલે મગ્મુમે મુઝતરકે,
ખુદારા કર તુ મસરૂરી મોઈનુદ્દીન અજમેરી.

ગઝલ.

હમારે પેશવા ખાજા મોઈનુદ્દીન ચીશતી હેં,
હમારે રાહનુમા ખાજા મોઈનુદ્દીન ચીશતી હેં.
રસુલુલ્લાહકી અવલાદમેં હે વોહ વલીયે હક,
જહાંકે બાદશાહ ખાજા મોઈનુદ્દીન ચીશતી હેં.
શરીઅત મારેફતસે ઓર તરીકતસે હકીકતસે,
હુવે વાકીફ સદા ખાજા મોઈનુદ્દીન ચીશતી હેં.
હસબમેં હે વોહ લાસાની નસબમેં વોહ દુરે યકતા,
અલીકે દીલરૂબા ખાજા મોઈનુદ્દીન ચીશતી હેં.
શીફા હાસીલ જમાનેકો મજારે પાકસે ઉનકે,
મહીઝાંકી લવા ખાજા મોઈનુદ્દીન ચીશતી હેં.

હરએક છોટા બડા કેહતા હે ઉનકો શાહે હીંદુસ્તાં,
વલીયે હીંદ કયા ખાજા મોઈનુદદીન ચીશતી હે,
કીયા હીંદુસ્તાંમેં કબઝા શમશીરે કરામતસે,
શુજાએ બાસફા ખાજા મોઈનુદદીન ચીશતી હેં.
જમાં લાઉં કહાંસે જો કરૂં તૌસીફ મેં ઉનકી.
પયે મદદ્દો સના ખાજા મોઈનુનદીન ચીશતી હેં,
ખુદાકો પાયેગા તાલીબ મુકરર ઈશ્કસે ઉનકે;
મુકરર રાહનુમા ખાજા મોઈનુદદીન ચીશતી હેં,

ગઝલ.

બંદા બના ચુકે હેં હમકો આતાયે ખાજા,
દીલ હે નીસારે ખાજા જાં હે ફીદાયે ખાજા.
દેખી હે કુદસીયોંને શાને અદાયે ખાજા,
બે ઈખત્યાર હોકે હમ હેં ફીદાયે જાજા.
ચાહે ગદા બના લે ચાહે અમીર કર દે,
રાઝી હેં હમ ઉસીમેં જો હો રઝાયે ખાજા.
જન્નતકી કયા હવસ હે હુરોંકી કયા તમન્ના,
ઘર કર રહી હે દીલમેં શાને અદાયે ખાજા.
મુઝતર તેરી નઝરમેં શાહોંકી કયા હકીકત,
અલ્લાહને બનાયા તુજકો ગદાયે ખાજા.

ગઝલ.

ચલો સખી અજમેર નગરકો ખાજાકા જોબન દેખત લો.
ફુલોંકી ચાદર માથે ઓઢે મન મોહન દેખત લો.
નુરે ઈલાહીકા મેંહ બરસત હે ખાજા પીયાકી ફુલી બહાર,
દુલો ચીશતી બન બેઠા હે આકે દરસન દેખત લો.
સેજ રચી હે ધુમ મચી હે શુન ગાવત હેં હુરો મલક,
કયસો સજો હે ચોખટકો મોરે ખાજાકા આંગન દેખતલો.
જો માંગત હે ચીશતી પીયાસે ભર પાવત હે મનકી મુરાદ,
દે તુ દાતા અન ભીકારીકો ખાસા ભોજન દેખત લો.

તુમરે ડગરવાપે આન પડા માહમુદશાહ અય ગરીબનવાઝ,
ગયેર ભયા હે હાલ મેરા તુમ ખોલકે ચીતવન દેખત લો.

ગઝલ.

કહું કયા રૂતબયે વાલા મોઇનુદદીન, ચીશતીકા,
જીસે દેખા હે વોહ શયદા મોઇનુદદીન ચીશતીકા.
તુ રખ વીરદે જબાં હરદમયે નામે પાકકો અકીલ,
ચીરાગે મંઝીલે ઉકબા મોઇનુદદીન ચીશતીકા.
તમન્ના હે મલાયેકકો કે ચુમેં આનકર ચોખટ.
કુછ અયસાહી હે દરવાજા મોઇનુદદીન ચીશતીકા.
ચલો અય તીશનેગાને માઅરેફત સયરાબ હો ચલકર,
રવાં હે ફેઝકા દરીયા મોઇનુદ્દીન ચીશતીકા.
નહીં ખાહીશ તેરી જન્નતકી અય રીઝવાં નહીં હસરત,
હમેં કાફી હે દરવાજા મોઇનુદ્દીન ચીશહીકા.
ગુલામે ખાકેપા હુમેં ગુલામે ખાકેપા સાયેલ,
મોહેયોદ્દીન જીલાંકા મોઇનુદ્દીન ચીશતીકા.

ગઝલ.

યા ખાજા મોઇનુદ્દીન ચીશતી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ,
યા વાકીફે રાઝે ખફી વ જલી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
આગાહ હો મેરે હાલસે તુમ કરદયે ખીદ હું હોશ હેં ગુમ,
દુશ્મન હેં પયે આઝાર દેહી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
ફર્યાદ તુમહીંસે હે મેરી તકલીફ સહી કયસી કયસી,
હો દાદ તલબકી દાદ રસી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
મોંહે અયેશો તરબને ફેર લીયા દીન રાતકે ગમને ઘેર લીયા,
સબ દુરહોં મેરે રંજે દીલી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
લાઇ હે મુઝે ઉમ્મીદો કરમ ઇસ ખાકકી ઇસ દરકી હે કસમ,
આયા હું પયે હાજત તલબી સુલાતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
કયા મેરી જબાં કયા મેરા બયાં મેં હેચમદાં તુમપે કુરબાં,
કેહતે હેં મલક યે તુમકો સભી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ

યે દાગ કહાં તકકે રંજ સકે તુમસે ન કહે તો કીસસે કહે,
તુમ આલે નબી અવલાદે અલી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.

ગઝલ.

અય મેરે ખ્વાજા પ્યારે લે ખબર—દીનો દુન્યાકે સહારે લે ખબર,
હો રહાહું ઈશ્કમેં તેરે અસીર—અય મેરે પ્યારેકે પ્યારે લે ખબર.
હો જહાંમેં બાદશાહી હે તેરી—ગૌસે આઝમકે દુલારે લે ખબર,
અર્શસેહી ફર્શ તક તેરી હે ધુમ—અય મોહંમદકે પ્યારે લે ખબર
સબ મલાયેક હુરોગીલમાં યું કહે—અબ બની હાશમકે પ્યારેલેખબર,
અપને હાથોંસે પીલાદો મય મુઝે—સાકીયે કોસરકે પ્યારે લે ખબર.

ગઝલ.

અય ખ્વાજ્યે આલમ નુરે ખુદા મુઝે કરકે ઈશારા છોડદીયા,
મેરી કીશતીયે જાંકો અય ખ્વાજ્યે દીં કયું દેકે સહારા છોડદીયા.
જરા નેનકા દેદે ઈશારા મુઝે જરા હીજરકા હોવે સહારા મુઝે
ન જ્યાદા ઈસસે સતાના મુઝે કયું દરકા બુલાના છોડદીયા.
બુલબુલ હુંમેં દરકા તેરે શહા જરા લુત્ફો કરમકી કીજે નીગાહ,
કુરકતમેં અબ મુઝે લીજો બુલા કયું મુજકો બુલારા છોડદીયા.
અય શાહ મોઈનુદ્દીન પીયા ખ્વાજા ઉસમાનકે તુમ નુરે નીગાહ,
અજમેરકી ચોખટ દીજો દીખા કયું ખ્યાલ હમારા છોડદીયા
તેરે દરકે સીવા મેં જાઉં કીધર અબ દુસરા ઢુંઢું કોનસા દર,
એહવાલ કહું કીસસે જાકર મેને સબકા સહારા છોડદીયા
અય ખાનયે ચીશ્તકે શહવારે અહમદકો દરપે બુલવા લે,
મેં ખ્વાજ્યે ચીશ્તકે બલહારે કયું અપના નઝઝરા છોડદીયા.

ગઝલ.

કુરકતમેં મુબતીલા હું ખ્વાજા ઈધરતો દેખો,
વલ્લાહ તડપ રહા હું ખ્વાજા ઈધરતો દેખો.
મુશકીલ કુશાઈ કીજે હાજત રવાઈ કીજે,
સો જાનસે ફીદા હું ખ્વાજા ઈધરતો દેખો.
ખ્વાજા મોઈને ચીશતી વીલ્લાહ બચાઓ કીશતી

તુફાનમેં ફંસા હું ખાજા ઇધરતો દેખો.
અજમેરમેં બુલાલો રોજા મુઝે દીખાદો,
ઉલફતમેં મસ્મીટા હું ખાજા ઈધરતો દેખો.
કહીયે મેરી ખતાભી સુનતે નહીં જરાભી,
હરદમ પુકારતા હું ખાજા ઈધરતો દેખો.
ચાહે બનાઓ મુજકો ચાહે બીગાડો મુજકો,
બરદા મેં હો ચુકા હું ખાજા ઈધરતો દેખો.
જાયે નિશાત્ત કીસ જા બીન તેરે મેરે આકા,
બેકસ હું બેનવા હું ખાજા ઈધરતો દેખો.

ગઝલ.

દરસે હમ દરે દૌલત પે સદા દેતે હેં,
આજ દેખે મેરે સાબીર મુઝે કયા દેતે હેં.
ભુલ જાતા હે જો કલીયરકી તેરે રાહ કોઈ,
હઝરતે ગંજે શકર આકે બતા દેતે હેં.
ન સહી બખ્તમેં કુછ મેરે મગર યા સાબીર
આપ બીગડી હુઈ તકદીર બના દેતે હેં.
ચુટકીયાં લેતી હે રેહ રેહકે જીગરમેં ફર્યાદ,
નાલયે દીલ મેરે રૂક રૂકકે મઝા દેતે હેં.
અપને બંદેકો બનાદેતે હેં હમમે મવલા,
શાન યું બંદા નવાઝીકી દીખા દેતે હેં.
મેરે સાબીર તેરે કુરબાન મેં પુકારૂં કબતક,
મોંહસે ફરમાઓ ખુદાકે લીયે હાં દેતે હેં.
રહમ કર રહમ હુસેન ઈબને અલીકા સદકા,
તેરે મોહતાજ તેરે દરપે સદા દેતે હેં.

ગઝલ.

અફસોસ ઈશ્કે સાબીર તન મન જલા રહા હે,
કયા હીજર ઉસ સમનકા દીલકો સતા રહા હે.
કીસસે કહું મેં અપની સુનતા નહીં હે કોઈ,

જો કુછ કે અપને દીલમેં યારો સમા રહા હે.
ઘાયેલ હુવા હું ઉસકે ઘુંઘટકે લટ પલટસે,
વોહ શોખ નાઝ અપને કયા કયા દીખા રહા હે.
મરતે હેં હમતો ઉસપે લેકીન વોહ યાર હમસે,
કયા જાને કીસ ખતા પર મુખડા છુપા રહા હે.
અપની તો યે સદા હે હર વકત રબ્બે અરની.
આવાજે લન તરાની હમકો સુના રહા હે
ફરમાયા નહનો અકરબ હર જાપે હે વોહ મહકુમ,
કયા ખુબ ખુશ અદાસે પ્યારા બના રહા હે
મીરાં શાહ સરકે બલ તુ અબ ચલ પીરાને કલીયર,
ફયઝાંને ગંજે મખફી સાબીર લુટા રહા હે.

ગઝલ.

હુવા હું દીલસે મેં શયદા અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
મુકદ્દસ નુર હે આલા અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
ન છોડુંગા કભી હરગીજ મેં સંગે આસતાનેકો,
ખડા મકબુલ દરવાઝા અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
સગે દરગાહે ખુદ હું મેં ફરીદુદ્દીન કુતબુદ્દીન,
નીઝામુદ્દીન પ્યારેકા અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
નહીં ખાહીશ હે જન્નતકી નહીં હે ખોફ દોજકકા.
હમેં કાફી હે દરવાજા અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
ખુદાયા તુ પીલાદે અબ શરાબે ઇશ્ક સાબીરકી,
મયે વહદતકા હું પ્યાસા અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
મુઝેભી ઇશ્ક દીજે યા મેરી સરકાર અપના તુમ,
ઉઠા યે દીલસે અબ જુજવા અલાઉદ્દીન સાબીરકા.
તસદદુક અપને મુરશીદકે હુવા **સાદાત** તુ દીલસે,
દીખાયા હમકો યે જલવા અલાઉદ્દીન સાબીરકા.

ગઝલ.

અય મેરે સાબીર પ્યારે લે ખબર,
આ પડા હું દર તુમ્હારે લે ખબર.

દરદે દીલ કીસસે કહું મેં તુમ સીવા,
દીનો દુન્યાકે સહારે લે ખબર.
હીજરને ફુંકા હે મેરા તન બદન,
ઉઠતે હેં દીલસે શરારે લે ખબર.
ફર્ક હે તુમસે જહાંમે જલવાગર,
દીને અહમદકે સહારે લે ખબર.
યા અલાઉદ્દીન તુમ બીન કોન હે,
હાદી વ મવલા હમારે લે ખબર.
ફુરકતે ગમને રૂલાયા હે મુઝે,
કુચા વ બાઝાર પ્યારે લે ખબર.
બહરે ઈસીયાંમેં હું ડુબા રાત દીન,
અબ કરો જલદી કીનારે લે ખબર.
મીરાં શાહ આજીજ બીચારા નાતવાં
કેહકે દરપર જા પુકારે લે ખબર.

ગઝલ.

માનીંદે સુરગે બીસમીલ હે જાં નીસાર તેરા.
સાબીર ખુદા દીખાદે જલદી મજાર તેરા.
અય ઈશતીયાકે સાબીર શાને જમાલ દીખલા.
ફીર આગે યા ન આયે કયા એતેબાર તેરા,
ફુરકતકે રંજો ગમસે જેરો જબર ન દીલ હો.
પેહો નીગાહ ગરહો સાબીર મજાર તેરા.
તુજકોભી અપને દરપર હે ઉનકી ઈંતેઝારી.
સાબીર જો દેખતે હેં યાં ઈંતેઝાર તેરા.
કલસા સુરૂરે વહદત કયસી મયે મોહબ્બતં,
સાબીર નીગાહે દીલમેં છાયા ખુમાર તેરા.
સરમેં સમા રહા હે સાબીરકા મેરે સવદા.
કયું બખીયાગર ગીરેબાં હે તાર તાર તેરા,
ફીર તુ કહાં કહાં હે દીખલા મજારે સાબીર.

અય ઉમ્ર હર કદમ હે નાપાયેદાર તેરા,
સાબીર ન ભુલ ઉસકો કરલે કુબુલ ઉસકો,
મીરઠમેં એક જમાલી હે યાદગાર તેરા.

ગઝલ.

હીંદવાલે ઉનહેં મક્કી મદની કેહતે હેં,
ખુલ્દવાલે ઉનહેં સરવે ચમની કેહતે હે.
દેખકર અપને સહીફોંમેં તેરા જીકરે જમીલ,
અંબીયા રોબસે અલ્લાહો ગની કેહતે હેં.
પુછા હુરોંને હુઝુર આપકા દૌલત ખાના,
હંસકે બોલે હમેં મક્કી મદેની કેહતે હેં.
એક ઈશારેસે હુવા ચાંદકા દીલ દો ટુકડે,
આશક ઈસ આનકો બરછીકી અની કેહતે હેં.
મંઝીલે ગમમેં થકા બેઠા હું મહબુબસે દુર,
ઈસ મુસીબતકો ગરીબુલ વતની કેહતે હેં.
એક તુમ હો કે હે અલ્લાહ તુમ્હારા મુશતાક,
એક મુસા હેં કે રબ્બે અરની કેહતે હેં.
મરહબા અકબરે મદાહ લીખી ખુબ ગઝલ,
ઈસી અંદાજકો શીરીં સુખની કેહતે હેં.

ગઝલ.

શાને લવલાકસે ઝાહીર હે બડાઇ તેરી,
આલેમુલ ગયેબને કયા ઝાત બનાઈ તેરી.
તુર તક હઝરતે મુસા કઇ દીનમેં પોહોંચે,
લા મકાંમેં હુઈ એક પલમેં રસાઈ તેરી.
કદમે નાજ તો રખ્ખા થા અરબમેં લેકીન.
ફીર ગઇ સારે જમાનેમેં દુહાઈ તેરી.
તેરી ખાતીરસે બનાઈ હે ખુદાને બસતી.
સચ જો પુછો તો યે બસતી હે બસાઇ તેરી.
હે તેરે ફેઝકે મોહતાજ વલી ઓર નબી,

નેઅમતેં પાતે હેં સબ હાથ ઉઠાઈ તેરી.
આજતક કોઈ ન પહોંચા હે ન પહોંચેગા કોઇ,
અલ્લાહ અલ્લાહ કહાંતક હે રસાઈ તેરી.
હઠ જો કી તુને વોહ અલ્લાહને સબ પુરી કી,
ઇસ મુસીબતકો ગરીબુલ વતની કેહતે હેં.
એક તુમ હોકે હે અલ્લાહ તુમ્હારા મુશતાક,
એક મુસા હેં કે રેબ્બે અરની કેહતે હેં.
મરહબા અકબરે મદાહ લીખી ખુબ ગઝલ,
ઇસી અંદાજકો શીરીં સુખની કેહતે હેં.

ગઝલ.

શાને લવલાકસે ઝાહીર હે બડાઈ તેરી,
આલેમુલ ગયેબને કયા જાત બનાઈ તેરી.
તુર તક હઝરતે મુસા કઈ દીનમેં પહોંચે,
લા મકીંમે હુઈ એક પલમેં રસાઇ તેરી.
કદમે નાઝ તો રખ્ખા થા અરશમેં લેકીન.
ફીર ગઈ સારે જમાનેમેં દુહાઇ તેરી.
તેરી ખાતીરસે બનાઇ હે યે ખુદાને બસતી
સચજો પુછો તો હે બસતી સે સબાઈ તેરી.
હેં તેરે ફેઝકે મોહતાજ વલી ઓર નબી,
નેઅમતેં પાતે હેં સબ હાથ ઉઠાઈ તેરી.
આજતક કોઇ ન પહોંચા હે ન પહોંચેગા કોઈ,
અલ્લાહ અલ્લાહ કહાંતક હે રસાઈ તેરી.
હઠ જો કી તુને વોહ અલ્લાહને સબ પુરી કી,
શબે મેઅરાજકો કયા ખુબ બન આઈ તેરી;
શુક્ર કર ઉમ્મતે મહબુબે ખુદા હે માયેલ,
સાફ હો જાયેગી દોજખસે રહાઈ તેરી.

ગઝલ.

મેરે દરદે જીગરકી તુહી હે દવા,
યા હબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા,

મુઝે જલદીસે શરબતે વસ્લ પીલા,
યા હબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા.
યે તમન્ના ખુદાસે હે મેરે નબી,
કે જુદા હો બદનસે યે રૂહ જભી,
હો જબાંસે યે કલમા કલામ અદા,
યા હબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા.
કોઈ તુમસા હુવાહે ન હોગા કભી,
હુઈ તુમપે રીસાલત હે ખત્મ નબી,
હે આપકે વાસ્તે અરઝો સમા,
યા હબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા.
તુમ્હીં બાદ ખુદાકે હો સબસે કલાં,
તુમ્હીં બાયેસે ઝીનતે કૌનેં મકાં
તુમ્હી સારે જહાંકે હો જલવા નુમા,
યા હબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા,
કરો રહમકી મુઝપે નીગાહ જરા,
તુમ્હી હામી હો શાફયે રોજે જઝા.
કરો શાહુકા રૂત્બા ગદાકો અતા,
યા હબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા,
મેરે દીલકી તમન્ના બર આયે કહીં,
તેરે રોઝેપે પહોંચે બહાલે હુંઝી.
કહું મીસ્લે ગદાયે સદામેં સદા,
યા હબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા.
શહા તાલીબે ખસતા મેં આપકા હું,
સીવા ઈસકેમેં ઓર કયા અર્ઝ કરૂં;
ન કીસીકી તલબ હે તુમ્હારે સીવા,
યા હબીબે ખુદા યા હબીબે ખુદા,

ગજલ—કવાલી.

મગદુમ અલી એહમદ તેરી કલીયર કી,
નગરીયા આંખોમેં બસીહે.

દુખીઆ હું બદ્દાત લીજો પીયા મોરી,
ખબરીયા અબ જાન ચલીહે.
નયના તોરે મતવારે હેં ઓર દીલમે,
ઉમંગ હે કયા સાબીરી રંગ હે.
કયું નમયં ઈતરાઉં સખીરી મોરી,
ચુંદરીયા સાબીરને રંગી હે,
દુવારે જો તેરે આંઉં દીયે ઘીકે,
જલાઉં બીપતાકો સુનાઉં.
ખુશહો કે ચડાઉં તેરે રોજે પે ચદરીયા,
ચેહ મનમે બસી હે.
સાબીર પીયા મુઝકો તો તેરી આસ લગી હે
ગો દુખ ચલી હે
મજધાર સે અબ પાર લગાદે મોરી,
નૈયા તુમ હક્કા વલી હે.
દસ બીસ સખીયોંસેં બુરી એક સખી હું,
જો દુવારે ખડી હું.
ઈન સબ કે હાતોંસે મોરી જારદે,
ગ ગર યા કયું દેર લગી હે.
જાતે હેં હકીમ આજ સુનો જાનીએ,
કલીયર મખદુમ કે દરપર.
ચલ દેખ સખી અબ તુ કલચર કી,
નગરી યા કયા ધુમ મચીહે.

ગઝલ.

સીતમસે બાઝ આ ઝાલીમ કયામત હોનેવાલી હે,
અપેશે દાવરે મેહશર અદાલત હોનેવાલી હે
નઝર બાજો સંભલ બેઠો કયામત હોનેવાલી હે
કીસીકે હુસ્ન રોજ અફઝુંકી શોહરત હોનેવાલી હે
હમારે ઈશકકી દુન્યામેં શોહરત હોનેવાલી હે

કીસી માશુકે કમ સીનસે શરારત હોનેવાલી હે
ખડંગે યારકા મુશતાક દીલભી હે જીગ [illegible]
સીતમ યે હે કે દોનોંમેં રકાબત હોનેવાલી હે
ન ઠકરાકર ચલો હર હર કદમ પર અયસી શોખીસે
તુમ્હારી ચાલસે બરપા કયામત હોનેવાલી હે
કીસીકે હુસ્નપર ઉનકી તબીઅત આતી જાતી હે
હસીનોંકો ખબર કરદો અદાલત હોનેવાલી હે
લીયે શમશીરે બુરરાં આજ વોહ મકતલમેં આતે હે
મુબારક બાદ મુશતાકો શહાદત હોનેવાલી હે

કવ્વાલી.

લગાકે આયાહું મંય આસરા ગરીબ નવાઝ,
ઈધરભી હો નજરે મહેર યા ગરીબ નવાઝ.
બડી ઉમ્મીદ સે હાજીર હું તેરી ચૌખટ પર,
મીટા ન દેના મેરી આસ યા ગરીબ નવાઝ.
વહેં મદદ કે લીયે આએંગે મઈનુદ્દીન,
જબાંસે જબ મેરે નીકલે ગાયા ગરીબ મવાઝ.
દરે હુજુર સે જાઉંગા કયું મંય ખાલી હાથ,
ભરેગા કોન યેહ દામન મેરા ગરીબ નવાઝ.
કસમ ખુદાકી મંય કુછ આજ લેકે ઉઠુંગા,
કે મંય ગરીબ હું ખ્વાજા મેરા ગરીબ નવાઝ.
તુમ્હીકો લાજ હે મેરી કે મંય તુમ્હારા હું,
મુઝે વસીલા તુમ્હારા હય યા ગરીબ નવાઝ.

ગઝલ.

ઈલાજે દરદે દીલ તુમસે મસીહા હો નહીં સકતા
તુમ અચ્છા કર નહીં સકતે મેં અચ્છા હો નહીં સકતા
અભી મરજાઉંગા જીનેકે તાઅને ફીર ન દેના તુમ
યે તાઅને વોહ સુને જીસસે કે અયસા હો નહીં સકતા
તુમ્હેં ચાહું તુમ્હારે ચાહનેવાલોં કોભી ચાહું

મેરા દીલ ફેરતા મુઝસે યે ઝઘડા હો નહીં સકતા
દમે આખીર મેરી બાલીંનપે મજમા હે હસીનોંકા
ન આના અય કઝા ઈસ વક્ત પરવા હો નહીં સકતા
જો તુમ ચાહો વોહ હો જાયે યે હે અલ્લાહકી કુદરત
જો મેં ચાહું તો ફરમાઓ યેહ અયસા હો નહીં સકતા
ઝીડક દેતે હો સુનકર મુદ્દઆયે આશીકે મુઝતર
હસીનો બે મુરવ્વત કોઈ તુમસા હો નહીં સકતા

ગઝલ.

મસ્તે અલસ્ત મુજકો સાકી બના રહા હે
આંખેં મીલા મીલાકર બેખુદ બના રહા હે
જોશે બહાર હે ફીર કાલી ઘટાકે સદકે
જોકે શરાબે મસતી ફીર ગુદ ગુદા રહા હે
છન છનકે નુર ઉસકા ફયલા હે સબ જહાંમેં.
પરદેમેં બેઠકર વોહ જલવા દીખા રહા હે
હર રંગમેં નીહાં હે હર શકલમેં અયાં હે
આંખોંમેં બસ રહા હે દીલમેં સમા રહા હે
વોહ ઝારો નાતવાં હે બીમારે ગમ ઈલાહી
હર સાંસ ચુટકીયોંમેં તનકો ઉડા રહા હે
ઉલઝનમેં પડ ગયા હે દીલ ચાક ચાક હોકર
શાનેસેં આજ કોઈ ઝુલફેં બના રહા હે
કીસને દીખા દીયા હે યા રબ જમાલ અપના
ક્યું આજ શકલે મુસા ગશ મુજકો આ રહા હે
મરકદમેં સો રહે હેં હારે થકે હુયે હમ
ક્યું આજ શોરે મહશર હમકો જગા રહા હે
દે દેકે રંજ રૌનક ઈસ ઈશ્કને મીટાયા
આગાઝ ક્યા રહાથા અંજામ ક્યા રહા હે

સયરોકી બહાર.

૧ કોનસાં દીલ હય જીસે ઇશ્કકા આઝાર નહીં,
અચ્છી સુરતકા ભલા કોન તલબ ગાર નહીં
૨ નીગાહે નાજ જો ગુસ્સેસે કહીં ફીરતી હય
દીલપર તલવાર કલેજેપે છુરી ચલતી હય
૩ કીસીકી બની રહી હય, કીસીકી બની રહેગી
કબતક તને રેહાગે કબતક બની રહેગી
૪ નાજસે દામનકો અપને અબ વોહ ઠુકરાતા ચલા
દીલભી આગે હોલીઆ ઓર ઠોકરે ખાતા ચલા
૫ સેર કર દુન્યાકી ગાફીલ જીંદગાની ફીર કહાં
જીંદગી ગર કુછ રહી તો નવજવાની ફીર કહાં
૬ કયા કહું દીલસે મોહબ્બતકા મઝા જાતા રહા
અયસા કુછ દેખાકે સારા હોસલા જાતા રહા
૭ બેવફા દુન્યામેં કીસ કીસકા ભરોસા કીજીએ
દોસ્ત દુશ્મન બનકે ઈઝા દે તો ફીર કયા કીજીએ
૮ જલા ચાંતક તપે ગમસે દીલ ગમનાક સીનેમે
અગર ઢુંઢે કોઈ દીલકો તો પાવે ખાક સીનેમે
૯ બડી તકલીફ તેરે ઇશ્કમેં અય બે વફા ગાઈ
ખુદા શાહીદ હય હમને દીલ લગાનેકી સઝા પાઈ
૧૦ તુમ ગયરકે ઘર બેઠકે દીલ શાદ કરોગે
હમ કોન હંય સાહબ જો હમે યાદ કરોગે
૧૧ બુરી હય ઈસ્કકી મંજીલ ન હરગીજ. ભુલકર જાના
કદમ ઈસમેં જો રખતા હય બના સવદાઈ દીવાના
૧૨ એહે તો હમ કેહતે નહી આપસે આયા કીજીએ
પર શકલ તો બેહરે ખુદા અપની દીખાયા કીજીએ
૧૩ ન સતા દરપે પડા રેહને દે કયા લેતે હંય
અય શયે હુસ્ન ફકીરોકી દુઆ લે તે હંય
૧૪ મેરી ગરદનભી હય ઓર તેગભી જલ્લાદકી હય
મોતકી દેર હય યા આપકે ઈરશાદકી હય

૧૫ એક જમાના તેરા આશીક મુઝે બતલાતાથા
ઉંગલીયાં ઉઠતી થીં જીસ રાહસે મેં જાતા થા
૧૬ અગર મુઝકો યું વોહ સતાતે રહેંગે
તો હમ જાનસે અપની જાતે રહેંગે
૧૭ કહેં ક્યા કે ક્યા હમ સીતમ દેખતે હુંય
લીખા હુય જો કીસમતમેં હમ દેખતે હુય
૧૮ હુઇ જબસે અય યાર ઉલ્ફત તુમ્હારી
ઇન આંખોમેં ફીરતી હુય સુરત તુમ્હારી
૧૯ તુમ્હે અય બુતો કોઈ ક્યા જાનતા હુય
બડે સંગદીલ હો ખુદા જાનતા હુય
૨૦ મેં હુ આશક મુઝે ગમ ખાનેસે ઈનકાર કહીં
તુ હુય મ. અશુક તુઝે ગમસે સરોકાર નહીં
૨૧ બઝાહીરતો લગાવટ હુમસે વોહ દરબાર કરતી હુંય
ખુદાજાને મગર દીલસે વોહ કીસીકો પ્યાર કરતી હુંય
૨૨ દીલ દેકે તુઝકો યાર તેરા યાર મેં હુવા
અલબત્તા યેહે ખતા હુય ગુનેહગાર મેં હુઆ
૨૩ મુરાદે દીલકી બર આએં તુમ્હારા હોંસલા નીકલે
કોઈ એહુલે વફા હુંટો અગર હમ બેવફા નીકલે
૨૪ ડરતી હું મહોબતમેં મેરા નામ ન હોવે
દુન્યામે ઇલાહી કોઈ બદનામ ન હોવે
૨૫ મોતઆઈ મરઝે ઈશ્કમે અચ્છા હુઆ.
મર ગયા ક્યું ઉસે કેહતે હો કહો અચ્છા હુઆ
૨૬ કીસીને દીલ જો લીઆ તો લુભા લુભાકે લીઆ
મગર હુઝુરને ખંજર લગા લગાકે લીઆ
૨૭ અય સનમ જીસને તુઝે ચાંદસી સુરત દી હુય
ઉસી અલ્લાહને મુઝે તેરી મહોબ્બત દી હુય
૨૮ બતો કીતાબતકી સદા રસમકો જારી રખના
ભુલ જાના ન હમેં યાદ હમારી રખના
૨૯ હજારો ગરીબોકી જાનેં ગઈ હુય

તુમ્હે ક્યા તુમ્હારી અદા હો ગઈ હય
૩૦ હુસ્નને તુઝકો સીતમગાર જો બના રખા હય
ઈશ્કને હમકો ભી પાબંદ બના રખા હય
૩૧ ગુંહી કરતે હો ઇલાજ દીલે મુઝતર સાહબ
બાદ મુદત ન હુઆ વસ્લ મયસ્સર સાહબ
૩૨ હમારે ખતકો પડકે દીલ સાફ કરના
હમે દુશમન સમજકર યાદ કરના
૩૩ આંખસે આંખ લડી લોગોને બદનામ કીયા
લોગોંકો બકને દીઆ હમને અપના કામ કીયા
૩૪ હીજમે હમને અજબ તોરસે દીલ શાદ કીયા
આઈ હીચકી તો કહા ઉસને હમે યાદ કીયા
૩૫ લાશપર આનેકી શોહરત શબે ગમ દેતે હુંય
અય પરી હમ મલેકુલ મોતકો દમ દેતે હુંય
૩૬ ઉલફતકા મઝા જબ કોઈ મર જાએ તો જાએ
એહ દર્દ સર અયસા હય કે સર જાએ તો જાએ
૩૭ મેંહદીકો અપની દેખકે કેહને લગા વોહ શોખ
હય હય કીસીકા ખુન હુવા મેરે હાથસે
૩૮ હાથપર મહેંદી નહીં ઉસ શોખકી ખુંરેજી હય
આશીકોકે કત્લ કરનેકી એહ તતબીર હય
૩૯ ગમ ખાતા હું જીતના મેરી નયત નહી ભરતી
ક્યા ગમ હે મઝેકા કે તબીયત નહી ભરતી
૪૦ કયસી બે રહમી ખુદાને ઉસકે દીલમે ડાલદી
બાત રોનેકી મેરી સુનકર હંસીમે ટાલદી
૪૧ બોસા લેનેસે ખફા હોતે હો ક્યું સુશરીકે મન
બોસા વોહ શય હય કે દોનોંકો મઝા મીલતા હય
૪૨ જલા જલાકે મુઝે ખાકમે સીલા દોગે
ખુદાકો હશ્રપે પ્યારે જવાબ ક્યા દોગે
૪૩ શબે પીરકા જો દસ્તે દુઆ બુલંદ હુવા
નીદાએ આઈ કે બાબે કબુલ બંદ હુઆ

૪૪ ખુલાહય આબે ઇન્તબત હુઆ તુ કર ગાફીલ
    ફરે કસીમ સુના હય કહી કે બંદ હુવા
૪૫ સુરાકે દીલકો મુઠ્ઠીમેં દબાએ બેઠે હુંય
    બહાના એક હય કે મેંહદી લગાએ બેઠે હુંય
૪૬ દીલસા આહુ જો કોઇ પાલનેવાલા મીલ જાએ
    મુફ્ત દેતા હું અગર ચાહનેવાલા મીલ જાએ
૪૭ વાર દુશ્મનને કીયા તુમને તસલ્લી કરદી
    ચોટ દીલપર ઇધર આઇ ઇધર અચ્છી કરદી
૪૮ ન જાગ નેમે હય લજ્જત ન શબકો સોનમેં
    મજા જો પાયા તો પીછલે પહેરકે રોનેમે
૪૯ જબ રાતથી દરાઝ મુલાકત કમ હુઈ
    મીલનેકે દીન જો આએ તો રાત કમ હુઈ
૫૦ મે હાલે દીલ કહું તો મગર તીસરા ન હો
    ખીલવત હો કોઈ મેરે તુમહારે સીવા ન હો
૫૧ ખતમે લીખે હુએ ગયેરોંકે સલામ આતે હુંય
    કીસ કસામતકે એક નામે મેરે નામ આતે હુંય
૫૨ નીકલું કયું મેં દીલસે ઉસ તેરે અબરૂકી પયકાંકો
    કે આઝુરદા નહીં કરતા હય કોઈ અપને મેહમાંકો
૫૩ પ્યાર બે વફા યા બાવફા હો
    ગરઝ તુમ દીલકે લેનેમે બલાહો
૫૪ દરદ હો દીલમે તો દવા કીજીએ
    જીહી બે ચેન હો તો કયા કીજીએ
૫૫ સદા ફકીરોકી ગર તુમ સુનો તો કયા હોગા
    ઝરા ઇધરભી નઝર ફેંકના ભલા હોગા
૫૬ બોસા લેતે હુએ હમ દેખો અદબ કરતે હુંય
    ગાલીઆ દેતે હુંય આપ ગઝબ કરતે હય
૫૭ અના યે હીચકીયોંકા મુઝે બે સબબ નહીં
    ભુલેસે ઉસને યાદ કીયા હો અજબ નહીં
૫૯ હીચકીયાં આતી હય કયું અય દીલે નાશાદ મુઝે

શાયદ ઉસ શોખને ભુલીસે કીયા યાદ મુઝે
૫૯ ક્યું વસલકી શબ હાથ લગાને નહીં દેતે
મઅશુક હો તુમ યાકે અમાનત હો કીસીકી
૬૦ આપ કુછ ગેરોકો છુપ છુપકે રકમ કરતે હુંય
હો અગર ઝુટ તો હમ હાથ કલમ કરતે હુંય
૬૧ એવઝમેં બોસેકે દી હુય ગાલી સવાલ દીગર જવાબ દીગર
યે તરજ તુમને નઇનીકાલી સ્વાલ દીગર જવાબ દીગર
૬૨ જીસને હમારે યારકો હમસે જુદા કીયા
વોહભી મુરાદ અપની ન પાએ ખુદા કરે
૬૩ જીસને હમારે યારકો હમસે મીલા દીઆ
દો દીન નીરાલે ફુલેફલે વોહ ખુદા કરે
૬૪ કયા જાને કયા સમઝકે હુય સુઝી સવાબકી
દોલત લુટા રહેંહુય વોહ હુસ્નો શબાબકી
૬૫ અજબ લાજ્જત ભરે હાથોસે કાતીલને કીયા જખમી
કે મુંહસે ઉફ નીકલનેકી જગા ભી આફરી નીકલી
૬૬ ચેહરા કુછ ઈન દીનો ગમે પીનહાંસે ઝરદ હુય
ઝાહેરમે કુછ મરઝ નહીં પર દીલમેં દરદ હુય
૬૭ તશરીફ યાં ન લાઓપર નામાબર તો ભેજો
મતલો ખબર હમારી અપની ખબર તો ભેજો
૬૮ નામા લીખનેકો જબલીઆ કાગઝ
ઈતને રોયે કે તર કીયા કાગઝ
૬૯ મત આઇઓ ઓ વઅદા ફરામોશ તુ અબ ભી
જીસ તરહ કટા રોઝ ગુજર જાએગી શબ ભી
૭૦ સબસે મીલાવ આંખે હમસે નીફાક રખ્ખો
ઈસ દોસ્તીકો અપની બાલાએ તાક રખ્ખો
૭૧ દરદે ઉલ્ફતમે અબસ તુને દબા રખા હુય
હાય ઝાલીમ મુઝે ક્યું તુને જલા રખા હુય
૭૨ સુંહી અય માહે આલમ તુઝકોભી મુઝદા સુનાતા હું

કે જયસા પ્યાર મુઝમેં હય વહી તુઝમે ભી પાતા હું
૭૩ હુશ્ન બરપા જીસકે દમસે કુચએ કાતીલમે હય
એક શોરે બે કરારી જીસસે હર મનઝીલમેં હય
૭૪ દોહી ચીઝે હય જમાનેમેં મહોબ્બતકે લીએ
મર રહી હય સારી દુન્યા હુસ્ન દોલતકે લીએ
૭૫ નકશ હેં હાથોમેં નકશે ખુનકી તઅમીર કી
રાસ્તે સીખે હય લાખો મોતકી તદબીર કી
૭૬ અયદીલે રાહત તલબ શીકવા ન કરના ચાહીએ
જો દીખાએ ગરદીશે યેંયામ દેખા ચાહીએ
૭૭ હોંસલા જીસમે રહે હમ વોહ જીગર રખતે નહી
તજરૂબા આતી હય પર મદદે નજર રખતે નહી
૭૮ આકીલો હુંશીઆર હુંય આલમમેં હમ ભી મીસ્લેખત
ગયરોંકો દેતે હુંય ખબર હમ ખુદ ખબર રખતે નહી
૭૯ રંગપર હય આજ રંગે બાસતાં ચારોં તરફ
બજ રહા હય શોક બઝમેં દોસ્તાં ચારોં તરફ
૮૦ બઢ ગઇ હય જોશમેં કયા મસ્તીઆં ચારોં તરફ
આજ હય બેઢબ હુજુમે આશીકાં ચારોં તરફ
૮૧ મેં ન ભુલુંગા કભી દીલસે મુઝે બેદાદકે
હે સીતમ ઇજાદ મેં સદકે તેરે ઇરશાદકે
૮૨ ફુલ બાસી હો ચુકે તો રંગો બુસે કયા ગરજ
પી ચુકે જબ મય તો રંગો બુસેમેકે કયા ગરજ
૮૩ ખાક આગોશે લહદમે તુમ્હે રાહત હોગી
આજ મર જાવગે કલ ફીર ભી કયામત હોગી
૮૪ ગરયુંહી અપને પે દીનરાત રહેગા જલના
દેખના કયસી કયામત પે કયામત હોગી
૮૫ ઓર દીલકો જો લગે આવાજશા પયદા નહો
સફમા શેરેકો જો પહોંચે તો સદા પયદા નહો
૮૬ રહે તસલીમો રઝા મદદે નજર રખતા હું

જોરે બેદાદ ઉઠાનેકો જીગર ખરતા હું
૮૭ તીર ખાનેકે લીએ સીનાસાપર રખતા હું
તેગો ખંજરપે પ્રીદા કરનેકો સર રખતા હું
૮૮ હાય ઝાલીમ ન ગઇ તુઝકો ભી દુનિયાકી હવસ
હોકે વાસીલ ફીરભી હય ઈસ શકલે ઝેબાકી હવસ
૮૯ ચાહતા હય તુ અગર હરદમ રહે દામનકે પાસ
હટ ન કર ઈસ તરહ આકર આરઝી રોશનકે પાસ
૯૦ જો કે હેં શોઅલે પયાલે માસીવામેં જાએંગે
લફ્જ જો નીકલેંગે મુંહસે વોહ હવામેં જાએંગે
૯૧ સામને શોહરકે ઝુરફા મોંપે રખના છોડદો
બસ લગો આકર ગલેસે સારા નખરા છોડદો
૯૨ તીરે નજરસે જાદુ અયસા ચલા દીઆ હય
જાલીમને મેરે દીલપે સીક્કા બીઠા દીઆ હય
૯૩ તીરે બે દાદ જહાં જીમેં ઉતર જાતા થા
હર બશર ઈશ્કમેં દુન્યાસે ગુજર જાતા થા
૯૪ ખત્મ ઉલ્ફત હો ગઇ વકતે સહર હોનેકો હય
બે ખબર જો શખ્સ થા વોહ બા ખબર હોનેકો હય
૯૫ બોલને ચીડીઆ લગી અબ શોરોશર હોનેકો હય
વસ્લકી શબ હો ચુકી રૂખસત કમર હોનેકા હય
૯૬ કમર બાંધે હુએ ચલનેકો યેહ સબ યાર બેઠે હંય
બ્હોત આગે ગયે બાકી હંય જો તૈયાર બેઠે હંય
૯૭ અજબ કુછ હાલતે દીલહો જહાં દેખી નઈ સુરત
દીલેનાદાં મચલતા હય કે હમતો બસ યેહી લેંગે
૯૮ ઉટા ઉઠા જો પરદા નીગાહ કરતે હંય
હમારે દીલમેં વોહ તહ દર પરદા રાહ કરતે હંય
૯૯ નથા માંલુમ અપનેકો ભી અક્સર પર નીકલતે હંય
ભરોસા જીસપે રખતેથે વહી ખંજર નીકલતે હંય
૧૦૦ યેહ સબ દેરા હરમકે લોગ મેરે દેખે ભાલે હંય

હજારો શોઅબદે અયસે નજરસે દેખડાલે હુંય
૧૦૧ દાનાઈ સબકો જો દીખાયા તો કયા હુઆ
અચ્છે બુરેકા હાલ બતાયા તો કયા હુઆ
૧૦૨ ઇશ્કકા મનસબ બડા જીસદમ મેરી તકદીરમેં
આહુકી નક્દી મીલી સેહુદા મીલા જાગીરમે
૧૦૩ સદમે મેરે જીગરમે હઝારો બલાંકે હય
રોશન ચીરાગ જીતને હુંય દાગે નીહાંકે હય
૧૦૪ જહરે મેરી નીગાહમે કોનો મકાંકે હુંય
મુઝસે કહાં છુપેંગે વોહ અયસે કહાંકે હુંય
૧૦૫ કુછ અસર હોગા ન દીલપર આહે બે કાસીરકા
લહદમેં લાએગા દીલકો ઝમઝમા તકબીરકા
૧૦૬ મુસ્તાક અપને કામમે હરએક બશર હય આજ
જીસમેં નહીં ફરેબ વોહ મદદે નજર હેય આજ
૧૦૭ કોન હય જો ઇસ સીતમસે રાતદીન સોતા નહીં
કયા ગજબ હય ફીરભી બંદોબસ્ત કુછ હોતા નહીં
૧૦૮ પુછા કીસીને ઓર ન કીસીને અમન દીઆ
ખોદી કીસીને કબ્ર ન દો ગજ કફન દીઆ
૧૦૯ સબબ જાહેર કરૂં તો ઉસમે ખોફે જીન્દગાની હય
સુનેગા કથા તસલ્લીમેં મેરી લબી કહાની હય
૧૧૦ ખતા સાબીત કરેગે અપની ઓરદમ ઉન્કો છેડેબે
સુનાહય ઉનકો ગુસ્સેમે લીપટ જાનેકી આદત હય
૧૧૧ ગલે લગાએં બલાએં લેં તુમકો પ્યાર કરે
જો બાત માનો તો મીન્નત હજારબાર કરે
૧૧૨ રૂએ હસરત ફીર ઇસકી જો ઉમીદે વસ્લહો
સેંકડો અરમાન રખતા હું બયાં કોઇ નહો
૧૧૩ મઅશુક જો વફા હય મગર બા વફા નહીં
મરજાએ ગર કોઈ ઉન્હે પરવા ઝરા નહીં

